

Избирамъ, *va.* élire, choisir, adopter, embrasser, opter, trier; 1. (твори пжтъ), réélir; 2. (накъ или повторно), renommer; 3. -си мѣсто живѣяне, faire élection de domicile; 4. което може да са избере, choississable, *adj.*

Избирание, *sm.* l'élection *f.*, assortiment *m.*

Избирателень, *adj.* électif, électoral.

Избирателность, *sf.* l'électivité *f.*

Избирачъ, *sm.* un électeur.

Избита мысль, *sf. fig.* une selle à tous chevaux, lieu commun *m.*

Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.

Избичка, *sf.* le saveau; || (санджкъ съ прѣградки за шимета), la cantine.

Избълувамъ, *va. pop.* degobiller, débagouler; || (накъ), vomir; || (попрыжкы къмъ нѣкого), vomir.

Избождамъ (катарактъ), *va. Chr.* aiguiller.

Изборень, *adj.* électif.

Изборность, *sf.* l'éligibilité *f.*

Изборъ, *sm.* l'élection *f.*, le choix; 1. *fig.* l'adorption *f.*; 2. (съ билеты или съ хвърляне жребы и билетъ за —), le scrutin; 3. (на единъ членъ), scrutin individuel; || (на всичкиятъ членове заедно), scrutin de liste.

Избрание, *sm.* le choix, élection *f.*

Избранъ, *adj.* élu *m.*, d'élection *f.*; 1. гражданаецъ способень да бѣде —, éligible, *adj. s.*; 2. изново можливъ да бѣде —, rééligible, *adj.*; 3. (отъ градъ-тъ въ Испанія), (voyez Алкадъ).

Избранные книги, *sf. pl.* livres d'assortiment *m.*

Избродевамъ, *va.* observer.

Изброевамъ, *va.* énumérer, évaluer.

Изброене, *sm.* l'énumération *f.*

Избронтелень, *adj.* énumératif.

Изброрячъ, *sm.* un énumérateur.

Избрусвамса, *vr.* jeter sa gourme; || избрусваса (за кожа), elle s'élève.

Избрусване, *sm.* l'échauffure *f.*; || (отъ горещина), *Méd.* l'eczème *m.*

Избрусителень, *adj. Méd.* confluent.

Избушвамъ, *va.* aléser.

Избушване, *sm.* l'alésage *m.*

Избыстревамъ, *va. Chim.* déféquer; || избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.

Ибыстреване, *sm.* la clarification; || *Chim.* la défécation.

Избѣгамъ, *vn.* fuir, échapper, se sauver, éviter, éluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (нѣщо), se soustraire; 3. (отъ нѣщо), esquiver; 4. (скрытома), plier bagage; 5. (неуморены кучета), *Vén.* tortirer; 6. което може са избѣгне, éluable, *adj.*

Избѣгване, *sm.* la fuite.

Избѣгливъ, *adj.* évitable.

Избѣлавамъ и -лявамъ, *va.* blanchir; 1.

(изново), reblanchir; 2. (захаръ), terrer; 3. избѣлява или излязя (за цѣтъ), *v. imp.* elle se décharge.

Избѣляване, *sm.* le blanchiment.

Избѣлъль (за цѣтило), *adj.* passé.

Изваждамъ, *va.* produire, tirer, aveindre, oter, déemballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (буква или сричка отъ рѣчи), *Gram.* syncoper; 3. (изъ водата), repêcher; 4. (на дълбочина), *Mar.* affluer; 5. (отъ дължностъ нѣкого за нѣколко рѣме), suspendre; 6. (книгы), éditer; 7. (лѣпки), enlever; 8. (нѣкого отъ мѣстото му), casser aux gages *m.*; 9. (отъ сборъ пары), défalquer; 10. (на сѣтъ), *fig.* accoucher; 11. (изъ тжкмици), extraire; 12. (тжкмо), fac-similer.

Изваждане, *sm.* l'extraction *f.*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (надлъжъ рѣдъ), *Tur.* la justification; 3. (отъ мѣсто), la suspension; 4. (буквы или срички отъ дума), *Gram.* la syncopé; 5. (отъ наслѣдство), *Jur.* les reprises *f.*; 6. (отъ), le desemballage; 7. (на писма изъ пощанско санджче), la levée; 8. (отъ рѣка стока), la defaite; 9. (или отбиване отъ сѣтъка), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve. [l'alude *f.*

Извадена и поцѣвтена овча кожа, *sf.*

Изваденъ честитъ намѣрачъ, *sm. fig.* un dénicheur de merles de fauvelles; || (безъ мѣсто), *adj.* destitué de; || (за сабя), *nu, adj.*

Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.

Изведанешъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -пѣ — гладъ, *sm. fam.* la fringale.

— трѣсакъ, *sm.* la détonation.

Изведаншо безпокойство, *sm. pop.* la suée. — исчезнуване (на отокъ), *sm. Méd.* la délitescence.

— припадане, *sm.* la bourrasque.

— промѣняване или Растваряне, *sm.* la péripétie.

Изведаншъ, *adv.* à la fois, tout à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de filet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; || *fam.* de prime-saut; || *Mar.* en pagale.

Извивамъ, *va.* arquer, forcer; || -са, *vr.* tourner, serpenter.

Извиване, *sm.* le détour, la cambure et cambre; 1. *Méd.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (на гласъ), l'inflexion *f.*; || *Mus.* la roulade; 4. (джга на сводъ), *Archit.* la douelle; 5. (въ изговоръ на мысли), le tour.

Извивателень, *adj.* serpental.

Извитіе (на дърво), *sm.* le dévers; || (на зокнець), la faussure.